

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення правового регулювання діяльності релігійних організацій

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про свободу совісті та релігійні організації» (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, № 25, ст. 283 із наступними змінами) внести такі зміни:

1) у статті 8:

частини четверту – п'яту замінити однією частиною четвертою такого змісту:

«Рішення про зміну підлеглості та внесення відповідних змін або доповнень до статуту ухвалюється не менш як двома третинами присутніх членів загальних зборів релігійної громади.»;

2) статтю 9 доповнити новою частиною четвертою такого змісту:

«Держава визнає право релігійного управління на його підлеглість у канонічних та організаційних питаннях будь-яким діючим в Україні та за її межами релігійним центрам, крім іноземних релігійних організацій, діяльність яких заборонена на території України відповідно до Закону, і вільну зміну цієї підлеглості шляхом внесення відповідних змін до статуту (положення) релігійного управління. Рішення про зміну підлеглості та внесення відповідних змін або доповнень до статуту ухвалюється загальними зборами органу управління релігійного центру (управління).»;

3) статтю 10 доповнити новою частиною третьою такого змісту:

«Держава визнає право монастирів, релігійних братств, місіонерських товариств (місій) на їх підлеглисть у канонічних та організаційних питаннях будь-яким діючим в Україні та за її межами релігійним центрам (управлінням), крім іноземних релігійних організацій, діяльність яких заборонена на території України відповідно до Закону, і вільну зміну цієї підлеглості шляхом внесення відповідних змін до статуту (положення) монастирів, релігійних братств, місіонерських товариств (місій). Рішення про зміну підлеглості та внесення відповідних змін або доповнень до статуту ухвалюється загальними зборами органу управління монастиря, релігійного братства, місіонерського товариства (місії).»;

4) у статті 14:

у частині першій після слів «та статут (положення)» додати слова «у трьох примірниках»;

частину другу викласти в такій редакції:

«До статуту (положення) релігійної громади на підтвердження відомостей, викладених у ньому, додатково подається належним чином засвідчені копії рішення (витягу) про утворення релігійної громади, її найменування, затвердження статуту, обрання керівних (виконавчих) органів – протокол загальних зборів віруючих громадян або установчого релігійного з'їзду, конференції тощо (далі - протокол загальних зборів). Зазначене рішення приймається у порядку, передбаченому статутом (положенням) релігійної громади, та оформлюється згідно з внутрішніми настановами цієї релігійної громади.»;

у пункті 2 частини третьої після слів «у новій редакції» додати слова «у трьох примірниках»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«До статуту (положення) релігійної громади у новій редакції додатково подається належним чином засвідчена копія протоколу (або витяг з протоколу) загальних зборів релігійної громади про внесення змін і доповнень до статуту (положення) релігійної громади, із додаванням списку учасників цих загальних зборів.»;

у частині сьомій після слів «релігійного центру (управління)» додати слова «у трьох примірниках»;

у частині восьмій пункт 3 виключити;

у частині одинадцятій після слів «духовного навчального закладу» додати слова «у трьох примірниках»;

у частині чотирнадцятій після слів «у новій редакції» додати слова «у трьох примірниках»;

частину п'ятнадцяту викласти в такій редакції:

«До статуту релігійної організації у новій редакції додатково подається належним чином засвідчена копія рішення (витягу) уповноваженого органу релігійної організації про внесення змін до статуту (положення).»;

частину двадцяту викласти у такій редакції:

«Перевищення встановленого цим Законом терміну прийняття рішень про реєстрацію або відмову в реєстрації статутів (положень) релігійних організацій може бути оскаржено в суді у порядку, передбаченому законодавством України.»

5) у частині другій статті 18 слова «від кількості членів релігійної громади, необхідної для визнання повноважними загальних зборів релігійної громади відповідно до її статуту (положення)» замінити словами «присутніх членів загальних зборів релігійної громади».

2. В абзаці третьому пункту 6 частини першої статті 15 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 31-32, ст. 263 із наступними змінами) слова «чи благодійну організацію» замінити словами «благодійну організацію чи релігійну організацію».

3. У статті 9 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2020, № 4, ст. 25 із наступними змінами) внести такі зміни:

1) частину другу викласти в такій редакції:

«2. Забороняється передавати державне або комунальне майно в безоплатне користування або позичку, за виключенням передачі державного або комунального майна в безоплатне користування або позичку релігійній організації.»;

2) доповнити статтю новою частиною 2-1 такого змісту:

«2-1. Забороняється передавати державне або комунальне майно в безоплатне користування або позичку, або оренду релігійній організації, яка безпосередньо або як складова частина іншої релігійної організації (об'єднання) входить до структури (є частиною) релігійної організації (об'єднання), керівний центр (управління) якої знаходиться за межами України в державі, яка законом визнана такою, що здійснила військову агресію проти України та/або тимчасово окупувала частину території України.».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Договори оренди, безоплатного користування чи позички державного або комунального майна, укладені до набрання чинності цим Законом, з релігійною організацією, яка безпосередньо або як складова частина іншої релігійної організації (об'єднання), входить до структури (є частиною) релігійної організації (об'єднання), керівний центр (управління) якої знаходиться за межами України в державі, яка законом визнана такою, що здійснила військову агресію проти України та/або тимчасово окупувала частину території України, втрачають чинність з дня набрання чинності цим Законом.

3. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити перегляд та приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

